

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2022-02-03
Besvaras senast
2022-02-16 kl. 12.00

Till utrikesminister Ann Linde (S)

2021/22:1000 Situationen för religiösa minoriteter i Indien

Det folkrika Indien är Asiens största demokrati. Landet är också en viktig handelspartner för Sverige och övriga Europa. Sverige framhålls som ett viktigt land för indiska investerare som vill etablera sig i norra Europa. Det finns också samförståndsavtal mellan Sverige och Indien på miljöområdet.

Samtidigt har de mänskliga rättigheterna försämrats i Indien på senare år i takt med en växande hindunationalistisk agenda. Minoritetsgrupper utsätts för allvarliga övergrepp och förföljelser. Förövarna upplever att de har regimens stöd. Den lokala ordningsmakten ingriper inte när gudstjänstlokaler vandaliseras och bränns ned och gudstjänstfirare dödas. Detta drabbar både kristna och muslimer. Landets 200 miljoner muslimer och 30 miljoner kristna diskrimineras, trakasseras och stöts ut från kastsamhället och förlorar därmed de privilegier som är förenade med kasttillhörighet. Situationen har kraftigt förvärrats under pandemin, vilket en av ACT Svenska kyrkans samarbetsorganisationer, Centre for Study of Society and Secularism, rapporterar om i *The Covid Pandemic: A Report on the Scapegoating of Minorities in India*.

Open Doors senaste rapport *World Watch List 2022* påtalar hur situationen för kristna allvarligt har försämrats och nu bedöms vara extrem. Indien placerar sig som nummer tio av de femtio länder där det är förenat med störst risker att vara kristen.

”Förföljelsen mot kristna är värst i de delstater där det hindunationalistiska partiet BJP har makten. Kristna konvertiter med hinduisk bakgrund riskerar husarrest, tvångsäktenskap, tvångsskilmässa eller tvingas lämna sina hem. Kristna flickor och kvinnor utsätts ofta för sexuella trakasserier eller sexuell våld, och det har rapporterats om vissa fall där de utsatts för trafficking. Pastorerers döttrar, hustrur och systrar är särskilt utsatta. De flesta församlingsledare är män, och att vara pastor ses som ett av de mest riskfyllda yrkena i Indien.”

Med detta sagt är frågan om Indien verkligen fortfarande lever upp till epitetet som världens största demokrati. Det står också i bjärt kontrast med artikel 2 i FN:s deklaration om de mänskliga rättigheterna. Den lyder: ”Var och en är berättigad till alla de rättigheter och friheter som uttalas i denna förklaring utan åtskillnad av något slag, såsom på grund av ras, hudfärg, kön, språk, religion,

politisk eller annan uppfattning, nationellt eller socialt ursprung, egendom, börd eller ställning i övrigt.” Artikel 18 lyder: ”Var och en har rätt till tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet. Denna rätt innefattar frihet att byta religion och trosuppfattning och att, ensam eller i gemenskap med andra, offentligen eller enskilt, utöva sin religion eller trosuppfattning genom undervisning, andaktsutövning, gudstjänst och religiösa sedvänjor.”

Sverige har en lång och stolt tradition som försvarare av de mänskliga rättigheterna. Med hänvisning till det ovanstående är min fråga till utrikesminister Ann Linde:

Avser ministern och regeringen att i samband med den utrikespolitiska deklARATIONEN lyfta fram de ökade förföljelserna av kristna och andra religiösa minoriteter för att på så sätt utöva påtryckningar mot Indien och andra berörda länder att tillämpa artikel 2 och 18 i FN:s deklARATION om de mänskliga rättigheterna?

.....

Gudrun Brunegård (KD)

Överlämnas enligt uppdrag

Lena Lindbäck